

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

Aplikacija br. 15691/22
Muamer DEDOVIĆ
protiv Bosne i Hercegovine

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući 10. februara 2025. kao Odbor u sastavu:

Lorraine Schembri Orland, *predsjednica*,

Faris Vehabović,

Sebastian Rådulețu, *sudije*,

i Giorgi Badashvili, *vršitelj dužnosti zamjenika registrara Odjela*,

Uzimajući u obzir:

aplikaciju (br. 15691/22) protiv Bosne i Hercegovine podnesenu Sudu prema članu 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 13. aprila 2022. od strane državljanina Bosne i Hercegovine, g. Muamera Dedovića („aplikant”), koji je rođen 1971. godine i kojeg je zastupao g. D. Tambur, kojem je 17. marta 2025. predsjednik Odjela dopustio da zastupa aplikanta;

odluku o dostavljanju obavijesti o aplikaciji vladi Bosne i Hercegovine („vlada”), koju je zastupao njen vršitelj dužnosti zastupnika, g. B. Bajić; izjašnjenje vlade;

Nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

PREDMET SLUČAJA

1. Predmet se odnosi, prema članu 5. stav 1. Konvencije, na zakonitost zadržavanja aplikanta u ustanovi za socijalno zbrinjavanje.

2. Aplikant boluje od paranoidne šizofrenije. Primljen je u ustanovu za socijalno zbrinjavanje Drin („Drin”) 2019. godine na vlastiti zahtjev. Dana 6.

februara 2022. formalno je izrazio želju da napusti Drin, ali mu to nije dopušteno.

3. Ustavni sud je 11. jula 2024. utvrdio da aplikantovo lišavanje slobode nije bilo „u skladu sa procedurom propisanom zakonom” u smislu člana 5. stav 1. Konvencije, jer je bio zadržan u psihijatrijskom prisilnom smještaju bez odluke nadležnog građanskog suda. Aplikantu je dosuđeno 5.000 konvertibilnih maraka (približno 2.500 eura (EUR)) na ime nematerijalne štete, što je, prema spisu predmeta, naknadno uredno isplaćeno, te je naloženo da nadležni sud ispita nužnost njegovog daljnjeg smještaja u Drinu.

4. Nadležni građanski sud je 15. novembra 2024. ispitao aplikantov predmet i donio odluku da njegovo zdravstveno stanje opravdava njegovo daljnje zadržavanje u Drinu.

OCJENA SUDA

5. Aplikant se žalio prema članu 5. stav 1. Konvencije na nezakonitost njegovog zadržavanja u Drinu od 6. februara 2022.

6. Status aplikanta kao „žrtve” u smislu člana 34. Konvencije ovisi o tome da li su domaće vlasti priznale, izričito ili u biti, navodnu povredu Konvencije i, po potrebi, osigurale odgovarajući pravni lijek u vezi sa istom. Samo kada su ti uslovi ispunjeni, supsidijarna priroda zaštitnog mehanizma Konvencije isključuje ispitivanje aplikacije (vidi, na primjer, *Scordino protiv Italije* (br. 1) [Vv], br. 36813/97, tačke 178-93., ESLJP 2006-V, i *Cocchiarella protiv Italije* [Vv], br. 64886/01, tačka 71., ESLJP 2006-V). S tim u vezi, Sud ponavlja da je i to da li je aplikant primio odštetu za pretrpljenu štetu – uporedivu sa pravičnom naknadom predviđenom članom 41. Konvencije – također važno razmatranje (vidi *Shilbergs protiv Rusije*, br. 20075/03, tačka 72., 17. decembar 2009.).

7. U konkretnom predmetu nesporno je da je Ustavni sud izričito priznao navodnu povredu Konvencije. Nadalje je aplikantu dosudio približno 2.500 EUR na ime nematerijalne štete (uporedi sa predmetom *Salihić protiv Bosne i Hercegovine* [Odbor], br. 6056/14, tačka 28., 6. februar 2018.), što je naknadno uredno isplaćeno, te je naložio pojedinačnu mjeru koja je ubrzo nakon toga u potpunosti provedena (vidi tačke 3. i 4. gore).

8. Imajući u vidu dosuđeni iznos – koji nije bio očigledno nerazuman u poređenju sa onim što bi Sud dodijelio u sličnoj situaciji (vidi, na primjer, dosuđene iznose dodijeljene za različite periode zadržavanja u predmetu *Hadžimejlić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 3427/13 i 2 druga, tačka 70., 3. novembar 2015.; i uporedi, kao opće ilustracije očigledno neadekvatnih domaćih dosuđenih iznosa, *Zenkov protiv Rusije*, br. 37858/08, tačka 52., 30. april 2014., i *Žúbor protiv Slovačke*, br. 7711/06, tačka 65., 6. decembar 2011.) – te činjenicu da je proceduralni nedostatak u suprotnosti sa članom 5. stav 1. Konvencije otklonjen nakon naloga Ustavnog suda, pri čemu je nadležni sud naknadno odlučio o zakonitosti daljnjeg zadržavanja aplikanta (uporedi *Hadžimejlić i drugi*, navedeno gore, tačka 40.), Sud smatra da je obeštećenje koje su dodijelile domaće vlasti bilo odgovarajuće i dovoljno.

9. U takvim okolnostima, Sud smatra da aplikant više ne može tvrditi da je „žrtva” u smislu člana 34. Konvencije. Slijedi da je konkretna aplikacija nespojiva *ratione personae* sa odredbama Konvencije u smislu člana 35. stav 3. (a) i da se mora odbaciti u skladu sa članom 35. stav 4.

Iz tih razloga, Sud, jednoglasno,

Proglašava aplikaciju nedopuštenom.

Sastavljeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanoj formi 5. marta 2026.

Giorgi Badashvili
vršitelj dužnosti zamjenika registrara

Lorraine Schembri Orland
predsjednica